

Poslední letní festival

Napsal uživatel Belmondo

Neděle, 29 Listopad 2009 17:50

Spoustu paradoxů, zvláštností a perliček vám nabídne poslední skutečně letní, tedy pod širým nebem konaný, festival s příhodným názvem **Křižanovský vaťák**. Tak třeba se stačí jen pustit kousek níž od místa konání, sádek U tří louží, na křižovatku v Křižanově. Doleva můžete zamířit do Hrobu a doprava do Háje.

Před velmi přesně dodržovaným časem zahájení ve 12:57 hod. již do podkrušnohorského údolí proudily řádky diváků. Pro většinu z nich se vaťák stal logickým vybavením. Kapely a písničkáři se na tuhle akci hrnou sami a není divu. Kdy se vám podaří před početným publikem si zahrát posled

ní listopadovou sobotu? A to za každého počasí. Dlužno dodat, že právě to letošní bylo milostivo, i když president festivalu Renda Ježek Kříž s určitostí tvrdí, že tenhle termín má nejstabilnější a nejbezproblémovější počasí. Každý vystupující hraje písničky tři, dvě své a jednu soutěžní, kterou pořadatelé vyhlásí dopředu a každý ji po svém musí secvičit. Letos padla šťastně volba na známého *Jožina z bažin*. A Ivan Mládek by nepochybně nestačil zírat.

Festival zahajuje pořadatelská a domácí kapela **Bob a Bobci**, která na sobě nedávala znát jak pozvolna tuhne. Následovala pak soutěž, ve které se představili

Hadraplán, Pokus, Svitky, Simona Klímová, Helej Jam, Jarda Urbánek, Kámen úrazu, Hluboké nedorozumění, Epy de Mye

a

Městská

. Festival uzavíral loňský vítěz skupina

Orel

a o úplný závěr se postarali všichni účinkující i s diváky zpěvem

Té naší písničky české.

Píseň Jožin z bažin sama nabízí řadu možností, jak ji pojmout. A vystupující toho využili perfektně. A tak jsme se dočkali zajímavých úprav textových (Hadraplán, Hluboké

nedorozumění), interpretačních (Městská) přes cikánský folklór (Simona Klímová) a melodram (Helej Jam) až po rozevláté bígbítově pestré úpravy (Kámen úrazu) a syrovou a drsnou pecku v podání Epy de Mye. Tvrdé pojetí Epy de Mye znamenalo divácké prvenství, druhou pozici obsadila na Vaťáku ne poprvé hrající Simona Klímová a třetí skončil Kámen úrazu. Pro tyto účinkující se ještě otevřela možnost vystoupit na druhém dějství – tedy v sále restaurace a penzionu Beseda v Hrobu, kam se většina obcenstva přesunula. Noc patřila povídání a sejšnování.

Tahle velkolepá ptákovina samozřejmě absolutně nemůže chtít od muzikantů předvést dokonalé výkony, od diváků trvalou soustředěnost, tím méně o jednotlivých vystoupeních podrobně psát. Záleží tu na přímém kontaktu a úžasném zážitku a ten pořídíte jen a pouze vydáte-li se na tenhle festiválek sami.

A ještě něco, díky řádce sponzorů na téhle akci sice neuslyšíte hvězdy žánru, které zkasírují honorář a odjedou, ale partu nadšenců, muzikantů, jejichž jedinou odměnou je zahrát si. A na co tedy prostředky od sponzorů kromě zajištění akce jdou? Třeba na dotované ceny pestrého občerstvení, ze kterých vám vypadnou oči z důlků. Pivo za vaťákovskou cenu jsem pil naposled někdy v polovině devadesátých let, o grogu, kávě, opekáných specialitách na grilu ani nemluvě. Ale to je samozřejmě jen tím posledním drobným dokreslením akce, které opravdu nechybí spousta paradoxů, zvláštností a perliček.